

Hoofdstuk 1 De reis naar Alkmaar

Het was een mooie ochtend toen Sam vroeg wakker werd. Hij keek naar buiten en zag dat de zon al scheen. Vandaag was een speciale dag, want Sam en Noor zouden samen naar **Alkmaar** gaan.

Niet veel later stond Noor al voor de deur met een rugzak op haar schouders.

“Ben je er klaar voor?” vroeg Noor lachend.

“Ja!” zei Sam enthousiast. “Ik heb er zin in. Wat gaan we allemaal doen?”

Noor haalde haar schouders op. “Dat gaan we ontdekken. Ik weet alleen dat Alkmaar een hele gezellige stad is.”

Samen gingen ze op weg. Onderweg praatten ze over wat ze misschien zouden gaan zien. Oude straatjes, grachten en misschien wel iets met kaas, want daar stond Alkmaar bekend om.

Na een tijdje kwamen ze in Alkmaar aan. Ze keken om zich heen en zagen meteen dat het een bijzondere stad was. Overal waren oude gebouwen, kleine winkels en mensen die rustig door de straten liepen.

“Dit ziet er leuk uit,” zei Sam.

Noor knikte. “Laten we de stad gaan verkennen.”

Ze liepen een straat in met kleine winkeltjes en gezellige terrasjes. Het voelde meteen alsof er van alles te ontdekken was.

“Dit wordt een avontuur,” zei Sam.

En zo begon de dag van Sam en Noor in Alkmaar.

Hoofdstuk 2 De ontdekking van de stad

Sam en Noor liepen verder de stad in. De straten werden steeds gezelliger. Overal zagen ze kleine winkeltjes, bakkerijen en mensen die rustig rondwandelden.

“Wat een leuke stad,” zei Sam terwijl hij om zich heen keek.

Noor wees naar een smal straatje. “Zullen we daar eens kijken?”

Ze liepen het straatje in en zagen oude huizen met mooie ramen en gekleurde deuren. Voor sommige huizen stonden bloempotten met bloemen.

Even verderop kwamen ze bij een brug over het water.

“Een gracht!” zei Sam.

In het water lagen kleine bootjes die zachtjes heen en weer bewogen. Een paar eenden zwommen rustig langs.

Noor ging even op de brug staan en keek naar het water.

“Dit is echt mooi,” zei ze.

Aan de overkant van de brug zagen ze een groot plein. Daar stonden veel mensen en in het midden stond een groot oud gebouw.

“Wat zou dat zijn?” vroeg Sam nieuwsgierig.

“Dat gaan we ontdekken,” zei Noor.

Ze liepen het plein op. Overal stonden kraampjes en mensen keken rond. Het voelde alsof er iets bijzonders ging gebeuren.

Sam keek rond en glimlachte.

“Volgens mij begint ons avontuur nu echt.”

Noor knikte.

“En we hebben nog een hele dag om alles te ontdekken.”

Hoofdstuk 3 Het grote plein

Sam en Noor liepen het plein op waar ze net waren aangekomen. Het was er druk. Overal stonden mensen te praten en rond te kijken. In het midden van het plein stond een groot oud gebouw met een toren.

“Wauw,” zei Sam terwijl hij omhoog keek. “Dat gebouw is echt groot.”

Noor knikte. “Het lijkt wel heel oud.”

Rondom het plein stonden kleine kraampjes. Sommige verkochten eten, andere hadden souvenirs en kaarten van de stad. De geur van vers brood en wafels hing in de lucht.

Sam keek nieuwsgierig rond. “Volgens mij gebeurt hier vaak iets bijzonders.”

Noor glimlachte. “Misschien gaan we dat vandaag wel ontdekken.”

Ze liepen langzaam verder over het plein, benieuwd wat ze allemaal nog zouden gaan zien.

Hoofdstuk 4 Het kleine winkeltje

Sam en Noor liepen verder langs het plein. Aan de rand zagen ze een klein winkeltje met een houten deur en een grote etalage.

“Zullen we even kijken?” vroeg Noor.

Sam knikte. In de etalage lagen allemaal leuke dingen: ansichtkaarten, kleine beeldjes en sleutelhangers van de stad.

Binnen in het winkeltje was het rustig. De planken stonden vol met souvenirs. Sam pakte een kaart van de stad.

“Kijk,” zei hij tegen Noor, “hier staat een plattegrond op.”

Noor keek mee. “Handig! Dan weten we waar we allemaal heen kunnen.”

De winkelier glimlachte vriendelijk. “Alkmaar heeft veel mooie plekjes,” zei hij. “Als jullie goed rondkijken, ontdekken jullie er vast een paar.”

Sam en Noor bedankten hem en liepen weer naar buiten.

Met de kaart in hun handen waren ze klaar om **nog meer van de stad te ontdekken**.

Hoofdstuk 5 De kaart van de stad

Sam en Noor stonden weer buiten op het plein. In hun handen hield Sam de kaart die hij net in het winkeltje had gekocht. De wind waaide een beetje, waardoor de kaart zachtjes ritselde.

“Laten we eens goed kijken waar we allemaal heen kunnen,” zei Noor.

Ze gingen op een bankje zitten zodat ze de kaart rustig konden bekijken. Sam vouwde hem helemaal open. Het was een grote kaart met allemaal straatjes, grachten en pleinen.

“Kijk hier,” zei Sam terwijl hij met zijn vinger over de kaart ging. “Dit is het plein waar we nu zijn.”

Noor knikte en keek aandachtig. “En hier lopen allemaal kleine straatjes omheen. Daar zitten vast leuke winkels en plekjes.”

Op de kaart stonden ook kleine tekeningen. Een kerk, een brug, een park en nog veel meer.

“Volgens mij is hier echt veel te zien,” zei Sam.

Noor wees naar een plek iets verderop op de kaart. “Daar staat een brug getekend. Misschien kunnen we daar beginnen.”

Sam vond dat een goed idee. Hij vouwde de kaart weer een beetje dicht zodat hij hem makkelijk kon vasthouden.

Samen stonden ze op van het bankje en liepen een straat in die van het plein af ging. De straat was smal maar gezellig. Aan beide kanten stonden oude huizen met ramen vol bloemen.

Er liepen mensen langs met boodschappentassen. Een paar toeristen maakten foto's van de gebouwen.

“Het voelt een beetje alsof we op ontdekkingstocht zijn,” zei Sam.

“Dat zijn we ook,” zei Noor lachend. “We gaan gewoon kijken waar de stad ons brengt.”

Even verderop zagen ze een klein bruggetje over het water. Onder de brug dobberden een paar bootjes rustig heen en weer.

“Daar is de brug van de kaart!” zei Sam enthousiast.

Ze liepen naar de rand van de brug en keken naar het water. Het was rustig en helder. In de verte klonk het geluid van fietsen die over de straat reden.

Noor haalde haar camera uit haar tas en maakte een foto.

“Deze dag wil ik niet vergeten,” zei ze.